

RIDDER, Marcel de (Willebroek 20 september 1902 – Sint-Niklaas 15 maart 1986).

Was bediende bij Bell Telephone in Antwerpen. In 1926 was De Ridder arrondissementssecretaris van de Frontpartij te Mechelen. In 1929 werd hij door Ernest van den Berghe aangetrokken als vrije-

stelde van de Vlaams-nationale vakbonden. Hij fuseerde deze bonden op 2 november 1929 tot het **Vlaamsch Nationaal Vakverbond** – het latere **Vlaamsch Nationaal Syndicaat (VNS)** – waarvan hij de bezoldigde secretaris werd. De Ridder kwam met de vakbonden in het **Vlaamsch Nationaal Verbond (VNV)** terecht. In 1935 werd hij schepen voor het VNV te Aalst en in 1936 stond hij op de tweede plaats van de Kamerlijst van het **Vlaamsch Nationaal Blok** in het arrondissement Aalst. Een Kamerzetel zat er niet in, maar De Ridder werd wel verkozen in de provincieraad en werd bestendig afgevaardigde van Oost-Vlaanderen. In 1939 stond hij opnieuw op de tweede plaats, maar hij werd weer niet verkozen, ondanks zijn relatieve populariteit (1736 voorkeurstemmen).

Na de Belgische capitulatie had De Ridder samen met de voorzitter van het VNS, **Karel Lambrechts**, zitting in de Algemene Leiding van **Arbeidsorde**. Namens Arbeidsorde sloten beiden zich op 22 november 1940 aan bij de **Unie van Hand- en Geestesarbeiders (UGHA)** en zetelden in het coördinerend Comité van Acht. Na het vertrek van Lambrechts naar Duitsland in juni 1941 werd De Ridder leider van Arbeidsorde. In de UGHA werd hij in oktober 1941 door de Duitsers aangesteld in de sleutelfunctie van secretaris-generaal. Op 14 augustus 1943 gaf De Ridder zijn ontslag uit protest tegen de unitaire Belgische structuur van de UGHA en het politieke opportunisme van de leider, **Edgard Delvo**, die zich afwendde van het VNV in de richting van de **Duitsch-Vlaamsche Arbeidsgemeenschap**.

Na de oorlog werd De Ridder gestraft wegens **collaboratie**. Na zijn gevangenisstraf bekleedde hij een leidinggevende functie in de industrie.

LITERATUUR: W. Steenhaut, *De Unie van Hand- en Geestesarbeiders. Een onderzoek naar het optreden van de vakbonden in de bezettingsjaren (1940-1944)*, RUG, ongepubliceerde doctoraatsverhandeling, 1983; – B. de Wever, *Greep naar de macht. Vlaams-nationalisme en Nieuwe Orde. Het VNV 1933-1945*, 1994; – N. Lehoucq en T. Valcke, *De fontein van de Oranjeberg. Politiek-institutionele geschiedenis van de provincie Oost-Vlaanderen van 1830 tot nu*, II, 1997.

ILLUSTRATIE(S), zie: Victor Bocqué, Ward Hermans, Oost-Vlaanderen.

WOUTER STEENHAUT EN BRUNO DE WEVER